

Ima a nagymamákért

2020 április 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szívbemarkoló, gyönyörű írás...

Ezt az országot a nagymamák építették újra a háború után. Nem a lerombolt épületeket, hanem az unokák lelkét mentették meg az Istent eltörölni akaró kommunizmus idején. Ők fogták meg a gyerekek kezét és vitték el őket vasárnap a templomba, este Ők imádkoztak velük, Ők adták tovább a padláson eldugott Bibliát, imakönyvet, Ők énekeltek meg a családot karácsonykor. Egyszerűen gondjuk volt rá, hogy a jövő nemzedékének átadják az örökséget, de éppen akkor tiltott lángot.

Mindezt húsz évvel ezelőt hallottam egy az akkori időket gyermekként megélt paptól, és valószínűleg azért emlékszem rá ennyire most is, mert egyrészt elhiszem, hogy így volt, másrészt a gondolatmenetben ott van, hogy a nagymamáknak (és a nagypapáknak) sokkal nagyobb erejük van, mint azt néha feltételezzük róluk.

Bár mostanság nem divat, érdemes néha klasszikus, „unalmas” dokumentumfilmet nézni, amikor kendősen öregasszonyok és deres hajú bácsikák mesélnek a régi időről, ezekben van az igazi dráma, a valódi élet. Csak egy sokkoló emlék ezek közül a nagymama, aki az ereszakolni érkező szovjet katonát a saját lányához irányítja, hogy a kislány unokát megmentse tőle.

Az biztos, hogy az elmúlt száz évben nem volt könnyű nagyszülőnek lenni Magyarországon.

A háborút megélt nagymamák a valóságban nem igazán hasonlítottak arra a nagyira, akit a gyermekirodalom próbál elképzelni nekünk, aki folyton süt-főz, sürog-forog, akinek mindig van egy kedves szava a családtagokhoz. Illetve néha ilyenek is voltak. De ugyanakkor rendíthetetlenül kemények, s nem mindig barátságosak, néhol mogorvák, éles nyelvűek. Sok családban végeredményben Ők voltak a családfejei, súlyos döntéseket kellett hozniuk.

A háborút felnőtként megélt korosztályból már kevesen vannak életben, akik ma az időskorostályt jelentik, azok az ő gyermekeik, unokáik. Ők ugyan már nem láttak világháborút, ám a szüleik, a háborús nemzedék élettapasztalatának, keménységének, állhatatosságának valamennyire mégis beléjük kellett ivódnia. Ez a generáció is erősen volt problémamegoldásban, a jég hátán megélésben, mert erősen kellett lennie. Sokat láttak, tapasztaltak, úgy, hogy sokszor a maguk feje után kellett menniük. A háború után gyökeresen megváltozott világban példa nem volt előttük, csak az otthonról hozott muníció, a láng.

És most ez a generáció az, akik mindezzel a hátuk mögött, egy sosem látott helyzetben a legkiszolgáltatottabb, legsérülékenyebb csoportot jelentik. A világot sújtó pandémia új, sosem látott erőfeszítést igényel tőlük. Most nem a cselekvés ideje jött el, nem kell megoldaniuk semmilyen helyzetet, csak a járvány terjedésének megelőzése miatt otthon kellene maradniuk. Sokan megfogadják a tanácsot. Ám vannak olyanok is, akiknek nem vagy nehezen megy a visszavonultság.

Manapság mindenkit meg kell érteni. A pszichológia tudományának azon fejezete, amely a különböző cselekvések mögött rejlő gondolatokat, lelkiállapotokat elemzi, az átlagembernél már mintha úgy csapódna le, hogy kvázi felmenti rosszat, mert hisz megvan, mi idézte azt el. Már meg kell érteni a békétlent, az öngyilkost, a gyilkost, az ereszakolót, a deviánst. Ennyi erővel akár meg lehetne érteni az örökmozgó nyugdíjast is. Maga akarja megoldani az életét, nem hisz a „felülről jövő” tanácsnak. Ez a mentalitás, ez a makacsság régebben lehet, hogy segített, de most nem fog.

Vannak erősek, melyek valamiért abban érdekeltek, hogy összeugrasszák a generációkat.

Akik azt énekeltek ártatlan szemű gyermekekkel, hogy a nagyanyám egy környezetszennyező disznó. Akik „nyuggereznek”, ha máshová szavaznak, mint szerintük kellene. Akik ma durván kiosztják ezeket a „nyuggereket”, mert nem maradnak otthon. Ez nem biztos, hogy segíteni fog.

De mindent meg kell tennünk a környezetünkben élő idősökért (és nem idősökért), hogy újra és újra elmondjuk türelemmel, hogy maradjanak otthonaikban. Mert ha a nagymama otthon marad, otthon fog maradni a nagypapa is. És ha minél több helyen jön szembe velük az üzenet, akár a médiában, akár plakátokon: „Maradjon otthon!”, akkor lesz foganatja.

Ezt mindannyian megtehetjük. És azért csendben mondjunk el értük egy imát is.

Teveli Zoltán - www.magyar nemzet.hu

Az eredeti cikk [ITT](#) olvasható el. - (Vezető kép forrása: <https://versek.aranyosiervin.com>)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
